

Arrest

**nr. 54 836 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoeker ter kennis gebracht op 9 november 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRÈRE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaarde op 22 oktober 2005 het Rijk te zijn binnengekomen en op 24 oktober 2005 vroeg hij de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan.

Op 23 februari 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een dringend beroep in tegen voormelde beslissing bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 18 mei 2006 besliste de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk was.

Op 4 juli 2006 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de vaste beroepscommissie voor de vluchtelingen.

Op 17 juli 2007 werd het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 4 juli 2006 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 806 en werden aan verzoeker vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 18 juli 2007 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de Vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2007 werd een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) aan verzoeker betekend.

Op 9 juni 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 juli 2007 onontvankelijk werd verklaard.

Op 6 augustus 2009 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Hiertegen diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 7 september 2009 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in tot machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het beroep dat door verzoeker werd ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 augustus 2009 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 32 595.

Op 1 oktober 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van 7 september 2009 ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op de instructies van 19.07.2009. Hoewel betrokkene in het kader van criterium 2.8B voldoet aan de voorwaarde van verblijf, namelijk een duurzaam ononderbroken verblijf in België sinds ten minste 31.03.2007, kan betrokkene niet genieten van een verblijfsregularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies. Hij legt een arbeidscontract voor dd. 17.10.2007 + wijziging van uurrooster met wederzijdse toestemming dd. 01.05.2008. Het loon van betrokkene bedraagt volgens dit contract 411,494 euro per maand. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt echter 1387,49 euro

voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 44 jaar oud °15.10.1965) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat criterium 2.8B bepaalt dat het arbeidscontract tevens diende opgesteld te worden in het kader van de

instructies (d.w.z. tussen 15.09.2009 en 15.12.2009). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene ondertussen vier jaar onafgebroken in België verblijft; een opleiding tot inburgering en maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd en de Nederlandse taal spreekt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden betreffende het minimumloon die gesteld worden met betrekking tot criterium 2.8B van de instructies dd. 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene gewerkt heeft en ter staving hiervan een arbeidscontract en loonfiches voorlegt, vormt evenmin een grond voor regularisatie aangezien deze tewerkstelling alleen werd toegestaan zolang zijn asielprocedure niet was afgesloten. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien.

Wat betreft het aangehaalde element dat betrokkene geen gevaar is voor de openbare orde en tot op heden geen enkele veroordeling heeft opgelopen, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag, ingediend op 24.10.2005, werd afgesloten op 17.07.2007 met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. De duur van de procedure – namelijk minder dan één jaar en negen maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Gelieve over te gaan tot intrekking van het ontvangsbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht. Tevens meent verzoeker dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

"Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, in toepassing van artikel 9 bis Vreemdelingenwet een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen zijn aanvraag tot verblijf niet gegrond verklaard wordt.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor het criterium van 2.8.B niettegenstaande hij een vast contract en loonfiches voorlegt. De verzoeker zou immers niet het wettelijk minimumloon verdienen. Hij zou 411,94 EUR per maand verdienen terwijl dit 1387,49 EUR zou moeten zijn.

Het feit dat de verzoeker verblijft in België sinds 2005, een opleiding tot inburgering en maatschappelijke oriëntatie volgde, werkwilgig is (er ligt een arbeidscontract voor en loonfiches), Nederlands spreekt, en een vrienden- en kennissenkring heeft is geen grond tot regularisatie.

De motivering van de bestreden beslissing faalt met betrekking.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A maar wel mogelijk aan het criterium 2.8.B.

De motivering moet evenwel draagkrachtig zijn, dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (R.vSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393).

De Dienst Vreemdelingenzaken miskent de instructienota waarvan zij meent dat zij deze nog kan toepassen binnen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris.

Inderdaad, de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker onvoldoende inkomen kan hebben volgens zijn arbeidscontract en om deze redenen geen toepassing kan vragen van het criterium 2.8.B.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt aan de andere kant dat aan de integratie én het verblijf van de verzoeker in België niet getwijfeld wordt.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2005, ingeburgerd is, werkwillig is, en een vrienden- en kennissenkring heeft -De Dienst Vreemdelingenzaken stelt zelfs dat de integratie van de verzoeker aanvaard kan worden maar dat deze integratie niet weerhoudt dat er een weigering kan genomen worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het voldoende is om verzoekers verblijfsaanvraag te weigeren omdat hij slechts 411,494 EUR per maand verdient.

Dit is werkelijk oneerlijk.

De verzoeker toont immers zijn werkwillegheid aan. Meer nog, hij toonde aan de hand van zijn loonfiches aan dat hij werkt(e).

De Staatssecretaris stelt in duidelijke bewoordingen dat het een FEIT is dat de verzoeker geïntegreerd is.

De instructienota stelt onder criterium 2.8.A.:

"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde."

De instructienota stelt dus in heel duidelijke bewoordingen dat het bestaan van een duurzaam lokale verankering een feitenkwestie is.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2005, ingeburgerd is, werkwillig is, een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt, KORTOM de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker GEÏNTEGREERD is.

De Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardt derhalve het bestaan van een duurzame lokale verankering doch erkent tegelijkertijd niet het recht op een verblijfsmachtiging. Dit is manifest onterecht.

Bovendien heeft de verzoeker nog in het verleden, dus vóór de inwerkingtreding van de ondertussen vernietigde instructies, reeds een verzoek tot verblijfsmachtiging ingediend.

Artikel 9bis VW laat de vreemdeling toe om in bijzondere omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maand in België in te dienen.

Het is nèt de doelstelling geweest van de overheid om een grote meerderheid aan vreemdelingen die in de illegaliteit verkeren een verblijfsmachtiging toe te kennen indien zij humanitaire redenen / duurzame lokale verankering kunnen aantonen.

Het is dan ook een absolute tegenstrijd in de bestreden beslissing om de verzoeker die zijn duurzame lokale verankering BEWEES, niet de verblijfsmachtiging toe te kennen omdat hij een onvoldoende inkomen kan aantonen.

De doelstelling van artikel 9bis Vreemdelingenwet en de vernietigde instructienota was net om de illegaliteit van vreemdelingen ongedaan te maken in geval van duurzame lokale verankering.

Er is aldus geen afdoende materiële motivering, aangezien uit het individueel geval van de verzoeker er duidelijk elementen voor handen waren om de duurzame lokale verankering te aanvaarden.

Wanneer er gronden van duurzame lokale verankering in hoofde van de verzoeker aanvaard werden en de machtiging tot verblijf enkel en alleen wordt afgewezen op grond van een onvoldoende inkomen is de beslissing onmogelijk afdoende naar recht gemotiveerd.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden."

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 19 maart 2004, nr. 129.466, RvS 21 juni 2004, nr.

132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze werd genomen. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel met name naar artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet en naar de feitelijke gegevens die eraan ten grondslag liggen, met name dat de staatssecretaris zich ertoe geëngageerd heeft de criteria voor regularisatie zoals beschreven in de instructie van 19 juli 2009 te blijven toepassen binnen zijn discretionaire bevoegdheid en dat verzoeker zich beroept op het punt 2.8B van deze instructie doch dat de voorgelegde arbeidsovereenkomst niet voldoet aan het wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, hetgeen nochtans vooropgesteld wordt in de instructie. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verzoeker bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing waardoor hij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk en op afdoende wijze de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In de mate dat verzoeker inhoudelijke kritiek levert, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad toe om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij wat betreft de gegrondheid van de aanvraag gebruik maakt van de criteria van de instructie. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat de verwerende partij willekeur mag hanteren. Door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan de verwerende partij geen willekeur worden verweten. De nieuwe gehanteerde criteria hebben geen betrekking op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar worden louter gehanteerd bij een beoordeling over de grond van de zaak. Aldus lijkt het niet kennelijk onredelijk, noch onwettig van de verwerende partij om toepassing te maken van de criteria van de instructie van 19 juli 2009.

Verzoeker diende een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, waarbij hij vroeg om toepassing te maken van de instructie van 19 juli 2009, meer bepaald als vreemdeling die ondertussen 4 jaar onafgebroken in België verblijft en reeds via een asielpprocedure geprobeerd heeft een wettig verblijf in België te bekomen. Tevens legt verzoeker een arbeidsovereenkomst voor. Hij stelt dat hij tewerkgesteld is, dat hij in zijn eigen levensonderhoud voorziet en dat hij bereid is te werken. Voorts geeft verzoeker aan dat hij de verplichte inburgeringscursus heeft gevolgd. Verzoeker benadrukt dat hij de Nederlandse taal spreekt en de nodige cursussen heeft gevolgd. Tot slot geeft verzoeker aan dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde.

Uit voormelde gegevens van de regularisatieaanvraag van verzoeker is het niet echt duidelijk op welk criterium van de instructie van 19 juli 2009, verzoeker zich beroept. Aangezien het criterium 2.8A van de voormelde instructie een ononderbroken verblijf van 5 jaar vergt en verzoeker zelf aangeeft dat hij slechts 4 jaar ononderbroken op het grondgebied verblijft, is de verwerende partij er op een niet kennelijk onredelijke wijze van uitgegaan dat verzoeker zich niet beroept op het criterium 2.8A, maar wel

2.8B van de voormelde instructie. Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar hetgeen onder het punt 2.8A van de voormelde instructie staat.

Het criterium 2.8B van de voormelde instructie voorziet het volgende:

“E. Lokale verankering - arbeidscontract (punt 2.8.B. van de Instructie)

Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen.

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.

2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4.a.3. op pagina 5).

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevulde model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

· Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.

· Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten.”

In casu blijkt dat de arbeidsovereenkomst welke door verzoeker werd voorgelegd een maandloon van 411, 94 EUR voorziet, terwijl het criterium 2.8B een minimumloon vereist dat niet lager mag zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, zijnde 1387, 49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar. Verzoeker voldoet aldus niet aan het criterium 2.8B van de voormelde instructie.

Waar verzoeker meent dat zijn lokale verankering voldoende is aangetoond en zelfs bewezen wordt geacht door de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij op basis hiervan alleen al zou moeten worden geregulariseerd, kan hij niet worden gevolgd. De voorwaarden vermeld onder het punt 2.8B (en trouwens ook onder het punt 2.8A) zijn cumulatieve voorwaarden. Het is pas wanneer verzoeker aan alle cumulatieve voorwaarden voldoet dat hij in aanmerking komt voor regularisatie. Verzoeker kan niets anders voorhouden. Verzoekers argumenten over de doelstelling van artikel 9bis en van de instructienota doen hier geen afbreuk aan. De criteria zijn duidelijk en het is duidelijk dat verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op al de in de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf aangevoerde elementen uitdrukkelijk is ingegaan. Voorts maakt verzoeker in het licht van zijn betoog niet duidelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenfinding. Dienvolgens maakt hij een schending van de door hem aangehaalde bepaling geenszins aannemelijk. Evenmin toont verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU